

نسبی‌گرایان بر این باورند که هر فرد متناسب با ویژگی‌های خود درباره امور به شناختی می‌رسد که با شناخت افراد دیگر متفاوت است.

نکته: از شناخت هر کس برای خودش و نسبت به خودش اعتبار دارد.

مثلاً دیگه نمی‌تونیم به طور مطلق بیان کنیم که فلز بر اثر حرارت انبساط پیدا می‌کند بلکه می‌توانیم بگوییم حداکثر من در این وضعیت فکر می‌کنم فلز بر اثر حرارت منبسط می‌شود.

نسبی‌گرایی در معرفت‌شناسی به تدریج در حوزه‌هایی مانند انسان‌شناسی، اخلاق حقوق و دین خود را بیشتر نشان داد و به نسبی‌گرایی در هویت انسان اخلاق دین و حقوق انجامید.

ظهور پراگماتیسم

جریان دیگری که در این دوره ظهور کرد، پراگماتیسم یا اصالت عمل (مصلحت عملی) است. پراگماتیسم‌ها معتقدند گرچه تنها ابزار شناخت اشیا حس و تجربه است اما از طریق تجربه نمی‌توان به واقعیت اشیا رسید بنابراین ما نباید هدف خود را کشف واقعیت قرار دهیم بلکه ما نیازمند باورهایی هستیم که در عمل به کار ما بیایند و سودمندی خود را نشان دهند.